

Araştırma Makalesi/Research Article

1930'lu Yılların Kültür Ortamına Müzikal Bir Bakış: Musiki Dergisi (1931)

Esra Çetin*

(ORCID: 0000-0002-0564-7095)

Makale Gönderim Tarihi

24.06.2023

Makale Kabul Tarihi

04.07.2023

Atıf Bilgisi/Reference Information

Chicago: Çetin, E., "1930'lu Yılların Kültür Ortamına Müzikal Bir Bakış: Musiki Dergisi (1931)", *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 8/2 (Eylül 2023): 1239-1268.

APA: Çetin, E. (2023). 1930'lu Yılların Kültür Ortamına Müzikal Bir Bakış: Musiki Dergisi (1931). *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 8 (2), 1239-1268.

Öz

Cumhuriyet'in ilanından sonraki ilk 15 yılı kapsayan süreçte toplumun anayasal, hukuksal, iktisadi, eğitsel ve en önemlisi kültürel yaşamını yeni rejime göre düzenleyen devrimler uygulamaya konulmuştur. Türk Devrimi olarak hayata geçirilen bu uygulamalar, Cumhuriyet'in kurucu değerlerini toplumda yerleştirme ve daha sonraki nesillere aktarma amacıyla ve çağdaşlaşma temelinde gerçekleştirilmiştir. Türk Devrimi'nin üzerinde en çok tartışılan ve toplumun sosyo-kültürel yaşamını doğrudan etkileyen bileşenlerinden biri de Musiki İnkılabı'dır. Musiki İnkılabı'nın nihai amacı yüksek Batı kültürünün bir parçası olan Batı müziğinin yaygınlaşmasını sağlamaktır.

---

* Dr. Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Türkiye, esracetin1981@gmail.com.

Ph.D., Lecturer, Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Education, Department of Fine Arts Education, Turkey.

Bu doğrultuda dönemin kültür hayatındaki bu değişim doğal olarak basın-yayın faaliyetlerine, daha dar anlamda müzik yayıncılığına da yansımıştır. 1931 yılında yayın hayatına başlayan *Musiki* dergisi de Batı müziği odaklı bir yayın politikası takip etmiştir. Ahmet Muhtar Ataman tarafından yalnızca 7 sayı çıkarılabilen dergide ağırlıklı olarak sanat eğitimi, musiki cemiyetleri, yerli ve yabancı besteciler, yurt dışından müzik haberleri ve ses sistemleri gibi konular ele alınmıştır. Bu çalışmada 1930'lu yılların kültürel karakteristik özellikleriyle birlikte müzik ve sanat atmosferine ışık tutan *Musiki* dergisi incelenecektir. İnceleme yapılırken dergide yer alan konuların dönemin müzik politikaları ile olan ilişkisi de ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: 1930'lu Yıllar, Müzik Politikaları, Müzik Dergileri, *Musiki* Dergisi.

A Musical Overview at the Cultural Environment of the 1930's: Musiki Journal (1931)

Abstract

In the period covering the first 15 years after the proclamation of the Republic, revolutions that regulate the constitutional, legal, economic, educational and most importantly cultural life of the society according to the new regime were put into practice. These practices, which were brought to life as the Turkish Revolution, were designed on the basis of modernization, in order to bring the nation-state established under the leadership of Mustafa Kemal Atatürk to a legitimate ground, to place the founding values of the Republic in the society and to transfer it to the next generations. One of the most discussed components of the Turkish Revolution and directly affecting the socio-cultural life of the society is the Musical Revolution. As with other reforms, the ultimate goal of the Musical Revolution was to spread Western music, which is a part of high Western culture. In this direction, this dynamism in the cultural life of the period was naturally reflected in the press and broadcasting activities, and in a narrower sense in music publishing. The *Musiki* journal, which started its publication life in 1931, also followed a publication policy focused on Western music. The journal, which can only be published in 7 issues by Ahmet Muhtar Ataman, mainly deals with subjects such as art education, music societies, local and foreign

composers, music news from abroad and sound systems. In this study, the *Musiki* journal, which sheds light on the music and art atmosphere with the characteristic features of the 1930s, will be examined. While examining, the relationship between the issues in the magazine and the music policies of the period will also be discussed.

Keywords: 1930's, Music Politics, Music Journals, *Musiki* Journal.

Giriş

Düşünsel temelleri Tanzimat dönemine kadar uzanan Batılılaşma çabaları Cumhuriyet ile birlikte tam olarak benimsenmiş ve Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere kurucu kadro tarafından belli bir program dahilinde ele alınarak uygulanmıştır. Başka bir deyişle Cumhuriyet ile birlikte, yüzyıllık süreç içinde siyasal, toplumsal, ekonomik ve kültürel atılımların hukuki zemine oturarak kurumsallaştığı yeni bir dönem başlamıştır.¹ Bu doğrultuda 1924 yılında hilafet kaldırılmış ve yeni anayasa kabul edilmiştir. Özellikle 1927'den sonra ise kültürel sahaya ağırlık verilmiş, 1928'de uluslararası rakamlar ve Latin alfabesi kabul edilmiş, 1929'da Millet Mektepleri açılmış, 1930'da Serbest Cumhuriyet Fırkası² ile ilk çok partili siyasi hayat denenmiş, 1931'de tarih çalışmaları ön plana çıkararak Türk Tarihi Tetkik Cemiyeti kurulmuş, 1932 yılında Halkevleri ve Halkodaları ile Türk Dili Tetkik Cemiyeti açılmış ve 1933 yılında üniversite reformu gerçekleştirilmiştir.³ Bu devrimlerle eş zamanlı ve kültür reformunun bir parçası olarak müzik politikalarında da gerek fikirselle gerekse kurumsal boyutta değişikliğe gidilmiştir. Bu bağlamda 1923'de İstanbul'daki Musiki Encümeni lağvedilmiş, Osman Zeki Üngör yönetimindeki Muzika-i Hümayun Orkestrası İstanbul'dan Ankara'ya nakledilerek Riyaset-i Cumhur Musiki Heyeti adını almış, İstiklal Marşı için beste yarışması düzenlenmiştir. 1924 yılında Musiki Muallim Mektebi kurulmuş, bu yıldan itibaren Batı

---

¹ Murat Katoğlu, "Cumhuriyet Türkiyesinde Eğitim, Kültür, Sanat", *Türkiye Tarihi-IV Çağdaş Türkiye 1908-1980*, İstanbul, 1997, s.393.

² Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz. Cemil Koçak, *Belgelerle İktidar ve Serbest Cumhuriyet Fırkası*, İstanbul, 2006.; Cem Emrence, *99 Günlük Muhalefet Serbest Cumhuriyet Fırkası*, İstanbul, 2006.

³ Sina Akşin, *Kısa Türkiye Tarihi*, İstanbul, 2016, s.201-211.

müziği eğitimi için yurtdışına öğrenci gönderilmeye başlanmış, 1926'da Anadolu'nun farklı şehirlerine derleme gezileri düzenlenmiş ve 1936'da Ankara Devlet Konservatuarı kurulmuştur.⁴

Tüm bu gelişmelerin ideolojik zeminini ise dönemin önde gelen isimlerinden Ziya Gökalp'tir. Gökalp, kültür ve medeniyeti tanımlarken Millî musiki yaratma ülküsünden de bahsetmiş ve kendi kaleme aldığı *Türkçülüğün Esasları* adlı eserinde Millî musikimizin halk müziği ve Batı müziği sentezinden oluşacağını ayrıntılı bir ele alarak açıklamıştır.⁵ Cumhuriyet'in ilk yıllarında müzik politikalarında kurumlara yönelik yapısal çalışmalara öncelik verilirken, 1930'lu yılların başlarından itibaren kültür seferberliği kapsamında dil ve tarih çalışmalarının da etkisiyle Latin harfleriyle yayınlanan neşriyat artmış⁶, yeni harflerle basılan süreli müzik yayıncılığının da ilk örnekleri verilmeye başlanmıştır. Müzik alanındaki dergilerden ilki Ahmet Muhtar Ataman⁷

⁴ Yalçın Lülecı, *Tek Parti Döneminde İktidar ve Sanat*, İstanbul, 2015, s.265-266.; Gönül Paçacı, "Cumhuriyet'in Sesi Serüveni", *Cumhuriyet'in Sesleri*, İstanbul, 1999, s.13-17.

⁵ Ziya Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*, İstanbul, 2017, s.160. Gökalp'in sentez yaratma fikri 1930'lu yılların ilk yarısına kadar ulusal opera konusunda kendine yer bulmuş, ulusal opera çalışmaları ise hedeflenen etkiyi yaratamamıştır. Özgür Balkılıç, *Cumhuriyet Halk ve Müzik Türkiye'de Müzik Reformu 1922-1952*, Ankara, 2009, s.86.

⁶Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz. Server R. İskit, *Türkiye'de Neşriyat Hareketleri Tarihine Bakış*, Ankara, 2000.

⁷ Eğitimci, yazar, besteci ve müzikolog gibi pek çok kimliğe sahip olan Ataman, 1896 yılında İstanbul'da doğmuştur. İlk öğreniminin ardından Fransızca eğitim veren Alliance Israélite okuluna devam etmiştir. Eğitiminin ardından Musiki Muallim Mektebi ve Ankara Gazi Lisesi başta olmak üzere pek çok kurumda görev yapmıştır. Müzik eğitimi olmamasına rağmen Fransızca, İtalyanca ve İbranice dillerine hâkim olduğu için özellikle müzik tarihi alanında uzmanlaşmıştır. Müzik tarihi üzerine yaptığı çalışmalarının yanı sıra müzik eğitimi alanında da de çeşitli çeviri çalışmaları yapmış ve çocuk şarkıları bestelemiştir. Öte yandan Darüelhan Mecmuası'nda "Terbiye-i Musikiye", "Musiki Lügati" başlıklı yazıları yayınlanmıştır. Dergi yazıları dışında bugün de kullanılan "Musiki Tarihi", "Musiki Dersleri", "Musiki Alfabetesi" ve "Mektepliler İçin Şen Şarkılar" adlı eserlere de imza atmıştır. 1931 yılında 7 sayı çıkarabildiği *Musiki* adlı dergiyi yayınlamıştır. Bir yandan eğitimine de devam eden Ataman, 1936 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuş fakat hiç avukatlık yapmamıştır. Daha sonra Türk Dil Kurumu bünyesinde çıkan eserlerin müzik ile ilgili bölümlerinde de katkıları olan Ataman, 1962 yılında hayata veda etmiştir. Ayşegül Komsuoğlu, "Müzik Dünyasında Güzel Bir Dostluk Hikayesi: Mahmut Ragıp Gazimihal'den Ahmet Muhtar Ataman'a Notlar", *Darüelhan Mecmuası*, 13 (2022), s.34-35.; <https://muzikotek.com.tr/tr/yayim/besteci/ahmet-muhtar-ataman->

tarafından yayınlanan *Musiki* adlı dergidir.⁸ *Musiki* dergisi, 1 Mart 1931 ile 15 Kasım 1931 tarihleri arasında 7 sayı yayınlanmıştır. Dergide genel olarak sanat, müzik bilimi, çalgı ve müzik eğitimi, ünlü müzisyen ve besteciler ile yurt içi ve dışından çeşitli müzik haberlerine yer verilmiştir. 1930'lu yılların yayın ortamında Latin harfleriyle çıkan ilk müzik dergisi olması nedeniyle *Musiki*, dönemin makro ölçekte kültür politikalarının mikro ölçekte ise müzik politikalarının anlaşılması için önemli bir yere sahip olmuştur.

Biçimsel Olarak *Musiki* Dergisi

İlk sayısı 1 Mart 1931 tarihinde yayınlanan *Musiki* dergisinin yazı işleri müdürlüğünü aynı zamanda derginin sahibi de olan Ahmet Muhtar Ataman yapmıştır. Derginin idari bürosu ilk 5 sayı için Ankara Muallimler Birliği binasında, son iki sayı da Köy Hocası Matbaasında yer almıştır. Satışı ise Ankara Anadolu Maarif Kütüphanesinde, basımı da Ankara Köy Hocası Matbaasında yapılmıştır. Fiyatı 25 kuruş olan *Musiki* dergisinin yıllık aboneliği de 250 kuruş olarak belirlenmiş, ayrıca abonelik işlemleri için müracaatın "Posta kutusu:190/Ankara" olarak yapılması gerektiği belirtilmiştir. Bütün sayılarında sayfa sayısı 25 olan derginin kapaktan sonraki ilk sayfasında sayının içeriği "Bu Nüshadaki Yazılar" başlığı altında bölümlendirilmiş son sayfa ise genellikle reklamlara ayrılmıştır. Bu reklamlar arasında Devlet Matbaasında satılan *Mulassal Musiki Nazariyatı* (Ahmet Muhtar), *Armoni* ve *Kontrpuan* (Cevat Memduh) gibi musiki teorisi alanında yeni çıkan kitaplar ve yazarlar duyurulmuştur. Ayrıca Kabataş Lisesi müzik öğretmeni Sadi Bey'in *Lise Sınıflarında Solfeje*

[1;https://www.oktayaras.com/ahmet-muhtar-ataman/tr/28701](https://www.oktayaras.com/ahmet-muhtar-ataman/tr/28701) (Erişim Tarihi: 19.06.2023)

⁸ Müzik yayıncılığı literatüründe 1928 yılında Harf İnkılabı sonrasında yayınlanan müzik dergilerine örnek olarak 1933 yılında yayınlanan "Nota" dergisi ile 1934 yılında yayın hayatına başlayan "Müzik ve Sanat Hareketleri" dergisi gösterilmiştir. Bu konuda bkz. Güllü Özkan, *Türkiye'de Müzik Yayıncılığı ve Müzik Dergileri*, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2010, s.12.; Michael Kuyucu, "Türkiye'de Müzik Basını Tarihi ve Hey Dergisi Örneği", e-*GİFDER*, 2/2 (2013), s.34.; Alaaddin Yavaşca, "Son Yüz Yılda Türk Musikisi Hareketleri", <http://www.turkishmusicportal.org/tr/makaleler/son-yuz-yilda-turk-musikisi-hareketleri> (Erişim Tarihi:19.06.2023) Makalemize konu olan "Musiki" dergisinin 1931 yılında yayınlanmaya başladığını göz önüne alırsak Harf inkılabı sonrası yayınlanan ilk müzik dergisinin *Musiki* olduğunu söyleyebiliriz.

ile İstanbul Konservatuvarı öğretmenlerinden Hulusi Bey'in *Mekteplerde Musiki* adlı kitaplarının da yeni çıktığı dergide yer alan haberler arasındadır. Bu reklamlar arasında musikiyle ilgili yeni çıkan yayınların tanıtımı dışında derginin 2. ve 3. sayısında Ankara Muallimler Birliği tarafından yayınlanan ve yazarlığını G. Kerschensteiner'in, *Mürebbinin Ruhü ve Muallim Yetiştirme Meselesi* adlı eser de ayrıca tanıtılmıştır.⁹

İçerik Olarak *Musiki* Dergisi

Toplam 7 sayı çıkan *Musiki* dergisinin ilk sayısının kapak resminde ünlü Alman besteci Johann Sebastian Bach yer almış, yazar kadrosunda ise Mahmut Ragıp Kösemihal, Cevat Memduh, Vincent d'Indy, L.E. Gratia, I. Philipp ve Ahmet Muhtar gibi isimler bulunmuştur. Derginin ilk sayısı olması sebebiyle ilk sayfada "Musiki Niçin Çıkıyor?" başlıklı bir açıklama yapılmış, bu açıklamanın başında Hristiyanlık dininin ve Protestanlık mezhebinin müziğe yüklediği anlama değinilmiş ayrıca Fransa ve Rusya'daki ihtilallerin müzikte yarattığı etkiler anlatılmıştır. Daha sonra konu musiki inkılabına getirilerek "Biz de bütün bu saydığımız milletler gibi geniş ve şümüllü bir inkılabı sahne olan bir memleketin çocuklarıyız. Bizi hariçten seyreden bir göz, memleketimizde hızını ve gıdasını inkılabtan alan canlı ve ateşli bir musiki hareketinin, edebiyatının mevcudiyetine inanacaktır. Halbuki hakikat böyle midir? İstiklal Harbi, muazzam zafer ve nihayet asırların nadir gördüğü bu koca inkılap, musiki sahasında -bir iki cılız mektep şarkısından başka bir tel çiçek, bir tek meyva göremedi. Musikimizin inkılapla birlikte yürüdüğünü ve onu terennüm edebildiğini kimse iddia edemez" ifadeleri ile musiki inkılabının pek de başarılı olmadığı vurgulanmıştır. Yazının devamında musiki dünyasının durgunluk içinde olduğu ve müzisyenlerin yaptıkları münferit çalışmaların unutulduğu ifade edilmiş ve müzik yayınlarının edebiyat ve resim sanatlarına göre çok zayıf olduğu belirtilmiştir. *Musiki* dergisinin de bu durgun havayı bir nebze olsun dağıtmak ve memleketin genel müzik bilgisini yükseltmek amacıyla çıkmış olduğuna değinen yazıda alaturka ve alafranga tartışmalarıyla ilgili de derginin yayın politikasında bir ayırım olmadığı, Batı müziği ile Türk müziği sentezinden er geç yeni bir sanatın doğacağı ve *Musiki* dergisinin vazifesinin de bu

⁹ *Musiki*, Nisan 1931.; *Musiki*, Mayıs 1931.

sonucu mümkün olduğu kadar parlak bir şekilde hayata geçirmek olduğu ifade edilmiştir. Öte yandan 1. sayının baş makalesi Mahmut Ragıp Kösemihal tarafından yazılmıştır. “Yeni Musiki Direktifini Nasıl Vereceğiz?” başlığıyla kaleme alınan yazıda, musiki inkılabında belli bir fikir birliği olamamasının halkın ve özellikle müzik adamlarının neyi nasıl yapacağını bilmemesinden kaynaklandığını belirtmiştir. Bu işi düzeltmenin yolunun musiki yazıları, musiki kitapları ve musiki mecmuaları çıkarmaktan geçtiğini vurgulayan Kösemihal, bütün gazete ve mecmuaların tanınmış musiki muharrirlerine yer vermesi gerektiğini de vurgulamıştır. Öte yandan aynı yazıda musiki meselesinin eğitim yönü de ele alınmış, musikinin tüm toplumun meselesi olduğunun ve millî bir mesele olmasından dolayı gelecek nesilleri bu bağlamda hazırlamak gerektiğinin altı çizilmiştir.¹⁰ Aynı sayıda yer alan bir başka yazı ise Vincent d’Indy tarafından kaleme alınan “Sanat Nedir?” başlıklıdır. Yazıda özellikle güzel sanatlar ele alınmış, mimari, resim, heykel, edebiyat ve musikinin serbest sanatlar olduğu ifade edilmiş, bu sanatların hepsinde dini itikat olduğu vurgulamıştır. Yazısının ikinci bölümünde ise yazar sanat eseri ve sanatkâr ilişkisine değinilmiş, sanatçıyı eser yaratmaya sevk eden kuvvetin, kendi hislerini başkalarına ifade etme isteği olduğunu belirtmiştir.¹¹

Birinci sayıda yer alan diğer yazılar ise yine Kösemihal tarafından kaleme alınan “Bulgar Operası”, Cevat Memduh tarafından yazılan “Keman ve Tekamülü”, L.E. Gratia’nın “Piyano Tedrisatı” ile I. Philipp’in “Piyano Tedrisatı Hakkında Bazı Mütalealar” başlıklıdır. Sayının dikkat çekici diğer yazısı da Ahmet Muhtar tarafından yazılan “Mekteplerde Musikiyi Nasıl Okutacağız” dır. Okullarda Batı müziği eğitimi verildiğine göre öğrencileri temel Batı müziği eserleriyle eğitmenin müzik eğitiminde çok önemli olduğuna değinilmiş, okullardaki müzik eğitiminin lüks, sefa ve zevk dersi olmadığı, ruh ve hayat için elzem olduğuna işaret edilmiştir. Sözlerine Kant, Aristo, Ronsard, Pecant, Luther, Shakespeare, Guizot ve Ferdinand Buisson gibi dünya tarihine damga vurmuş kişilerin musiki ile ilgili özlü sözleriyle son veren Muhtar,

---

¹⁰ *Musiki*, Mart 1931.

¹¹ *Musiki*, Mart 1931.

derginin son bölümünde sözlerini kendinin yazdığı “Bayrak” adlı esere yer vermiştir.¹²

Resim 1. Ezgisi Ludwig van Beethoven’a, sözleri Ahmet Muhtar’a ait Bayrak adlı eser. *Musiki*, S.1, s.24.

Musiki dergisinin 2. sayısı Nisan 1931’de yayınlanmış, bu sayının yazar kadrosunda ise Mustafa Şekip, Mahmut Ragıp Kösemihal, Viyolonist Bedri Bey, Cevat Memduh, Vincent d’Indy, Eugene Berthond, Ahmet Muhtar, L.E. Gratia, I. Philipp yer almıştır. Bu sayının baş makalesi Mustafa Şekip tarafından 23 Mart 1931 tarihli Yılmaz gazetesinde yayınlanan “Musiki Edebiyatımızda Mühim Bir Uzuv” başlıklı eser olmuştur. Şekip, *Musiki* dergisinin çıkmasıyla ilgili fikirlerini beyan ettiği yazısında, dergiden övgü dolu sözlerle bahsetmiş, daha önce Mehmet Baha Bey tarafından Bursa’da 15 sayı yayınlanan *Alem-i Musiki*, Darülelhan tarafından 7 sayı çıkarılabilen *Darülelhan Mecmuası* ile *Tiyatro ve Musiki* ve *Temaşa* adlı müzik dergilerinden söz etmiştir. Bu dergilerin kısa soluklu olmalarını memleketin gerçek müzik münevverlerini kucaklamamış olmalarına, esaslı bir prensip ve hedef sahibi olamamalarına ve çeşitli münakaşalara düşmelerine bağlamıştır.

¹² *Musiki*, Mart 1931.

Sözlerine *Musiki* dergisiyle ilgili, “*Musiki’* ye ilk bakışta gerek şekil ve muhteviyat gerek tertip ve intizam ve gerek ciddiyet itibarile hakikaten ümit ve emniyet veren bir mecmua karşısında olduğunuzu hissediyorsunuz. Okumaya başlayınız, aldanmadığınızı daha iyi anlıyorsunuz. Ve görüyorsunuz ki her şeyden evvel derin bir meslek şuur ve aşkı hemen bütün sahifelere hâkim. İmzalara bakıyorsunuz: hepsi de musikimizin istikbalini hazırlamak için çırpınan bir kalp ve yanan bir zekâ ile senelerden beri çalıştıklarını ispat etmiş genç ve temiz şahsiyetler. Seve seve yaptıkları sanat fedakarlıklarını incitirim korkusu ile isimlerini söylemeyeceğim. Hislerini bizim hislerimizin müşterek klişelerinden kurtarıp hürriyete salmış olan bu sanatkârlar, sanatları itibariyle kelime ve mefhum alemi aşmış oldukları halde bize yazı ile de hitap edecek bir külfete katlanmaları ve bunu gıpta edilecek bir ciddiyetle tahakkuk etmeleri çok büyük bir nimettir” ifadeleriyle devam eden Mustafa Şekip yazısının son bölümünde derginin ince bir felsefesi olacağına ve Talim ve Terbiye Heyeti’nin dergiye kayıtsız kalmaması gerektiğine de vurgu yapmıştır.¹³

Öte yandan Mahmut Ragıp Kösemihal’in kaleme aldığı “Bulgaristan Musiki Hareketleri” başlıklı yazıda ise musiki inkılabı çerçevesinde Batılı devletlerinin örneklerini ele alırken Bulgaristan, Yunanistan ve Kafkas Cumhuriyetleri gibi komşu ülkelerin musiki işlerini de incelememiz gerektiğini ifade etmiş ve özellikle Bulgaristan’da musiki hareketlerinin opera ile başladığını dolayısıyla ses musikisinden saz musikisine geçtiklerini ve bu sayede Avrupa müziğiyle uyum sağlayarak, orkestraları, koroları ve okul müziğiyle diğer ülkelere göre çok daha ileride olduklarını vurgulamıştır. Yazının devamında Bulgar okul müziğinin ilk olarak Progimnaz ve Gimnaz olarak adlandırılan hükümet kolejlerinde verildiğini, başkent Sofya’da resmi bir musiki akademisi ile musiki mektebinin olduğunu ayrıca Filibe, Varna ve Burgaz gibi şehirlerde de özel musiki okullarının olduğunu belirtmiştir. Bulgar folkloru ile ilgili Bukureştliyef, Dobri Kristoff ve Vassil Stoin gibi isimlerin ciddi çalışmalar yaptıklarını ve 1926 yılında Sofya Etnografya Müzesi’nde bir halk musikisi şubesinin açılarak yaklaşık 17.000 şarkının melodilerinin burada toplandığını ifade etmiştir.¹⁴ İkinci sayının bir diğer

¹³ *Musiki*, Nisan 1931.

¹⁴ *Musiki*, Nisan 1931.

önemli yazısı da derginin yazar kadrosunda bulunan Viyolonist Bedri Bey'in 19 Mart 1931 tarihinde Kütahya Muallimler Birliği'nde verdiği "İlimler ve Sanatlar Arasında Musikinin Mevkii Nedir" başlıklı konferansın metnidir. Bedri Bey bu konferansta musikinin kökenine değinmiş ve musiki ile sanatın tanımını dünya örneklerinden de yararlanarak ayrıntılı bir biçimde açıklamıştır.¹⁵ Sayının yurt içinden müzik haberlerini verdiği köşede ise "Türk Virtüöz Kardeşler" başlığıyla Piyanist Ferhunde Hanım¹⁶ ve kardeşi Viyolonist Necdet Bey'in¹⁷ Leipzig Konservatuvarı'ndaki eğitimlerini tamamlamaları ve yurda dönmeleri konu edilmiştir. Aynı bölümde Macar asıllı ünlü keman sanatçısı Karl Berger'in İstanbul'da verdiği derslerden de övgüyle söz edilmiştir.¹⁸ Derginin yurt dışı musiki haberlerinin yer aldığı bölümünde ise ünlü Alman besteci Robert Schumann'ın mektuplarının, 98 yıllık prestijli bir müzik dergisi olan *Zeitschrift für Musik*'de yayınlanması ele alınmıştır. Derginin son sayfalarında bir önceki sayıdan devamla keman ve piyano eğitiminin nasıl olması gerektiği açıklanmıştır. Son olarak 23 Mart 1931 tarihinde Ankara Türk Ocağı'nda Beethoven'ın ölümünün 104. yılı

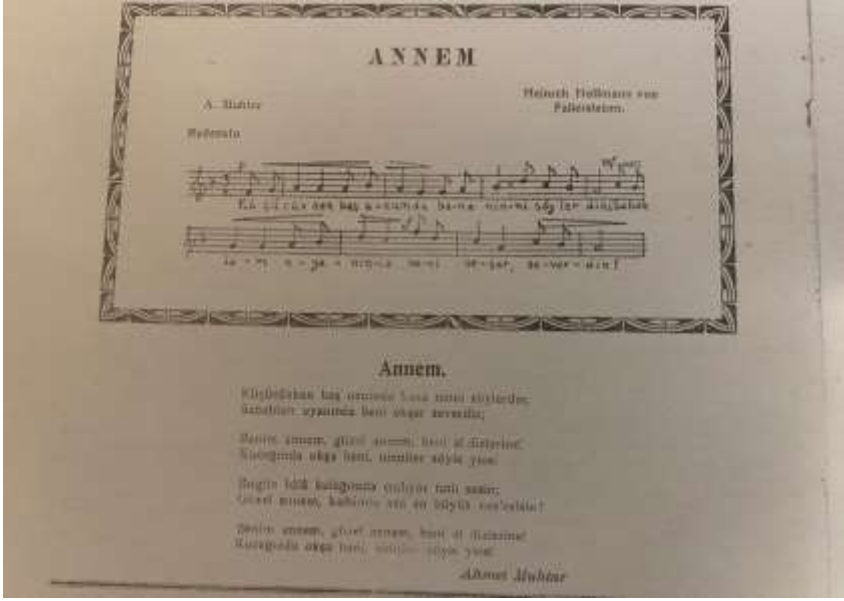
¹⁵ *Musiki*, Nisan 1931.

¹⁶ Türkiye'nin ilk konser piyanisti ve piyano eğitimcisi olan Ferhunde Erkin, Nazmiye-Ali Remzi Yiğitgüden çiftinin çocuğu olarak 1909 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir. I. Dünya Savaşı yıllarında babasının kurmay yüzbaşı olması sebebiyle Bandırma'da bulunan aile çocuklarının eğitimine oldukça önem vermiş, bu nedenle Ferhunde Erkin Ermeni Katolik Sörler Okulu'na başlamıştır. Aynı dönemde Anesti adında Yunanlı bir öğretmenden piyano dersleri de almıştır. Daha sonra eğitimine İstanbul Gedikpaşa Amerikan Okulu'nda devam etmiş, daha sonra Arnavutköy Kız Koleji'ne geçmiştir. Buradaki eğitiminin ardından 1928 yılında Almanya Alexander Von Humbold Stiftung bursuyla Leipzig Konservatuvarı'na gitmiştir. Burada Otto Weinreich'in öğrencisi olan Erkin, 1931 yılında eğitimini tamamlayarak yurda dönmüştür. Aynı yıl Mustafa Kemal Atatürk'ün emriyle Musiki Muallim Mektebine atanmış, 36 yıl bu okulda aralıksız olarak çalışmıştır. 1932 yılında ünlü besteci Ulvi Cemal Erkin ile evlenmiş müzik faaliyetlerini birlikte sürdürmüşlerdir. Erkin, 2007 yılında hayata veda etmiştir. Ahmet Say, *Müzik Ansiklopedisi*, C.2, Ankara, 1992, s.481-482.; <http://www.ferhundeerkin.com/yasam-oykusu.htm> (Erişim Tarihi:21.06.2023)

¹⁷ 1911 yılında Edirne'de doğan Necdet Remzi Atak, müziğe ilgisi küçük yaşlarda başlamış, dokuz yaşında ilk konserini vermiştir. Robert Kolej'deki eğitiminden sonra Leipzig Konservatuvarı'na kızkardeşi Ferhunde Erkin ile birlikte kabul edilmiştir. Keman çalışmalarında Karl Berger'den de yararlanmış, Almanya'daki eğitiminin ardından yurda dönerek Musiki Muallim Mektebi ve Ankara Devlet Konservatuvarı'nda keman hocası olarak görev almıştır. Vural Sözer, *Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi*, İstanbul, 1964, s.28.

¹⁸ *Musiki*, Nisan 1931.

münasebetiyle Gazi Terbiye Enstitüsü musiki tarihi öğretmeni Cevat Memduh Bey tarafından verilen konferans da bu sayıda yer almış, aynı konferansın Ankara Radyosu'nda da yayınlandığı ifade edilmiştir.¹⁹ 2. sayının son sayfası yine bir önceki sayıda olduğu gibi Ahmet Muhtar'ın sözlerini yazdığı bir başka eser olan "Annem" adlı parçanın notalarına ve sözlerine ayrılmıştır.²⁰

Resim 2. Ezgisi Heinrich Hoffmann von Fallersleben'e sözleri Ahmet Muhtar'a ait Annem adlı eser. Musiki, S.2, s.24.

Musiki dergisinin 3. sayısı Mayıs 1931 tarihinde yayınlanmış kapak resminde de ünlü Avusturyalı besteci Franz Joseph Haydn yer almıştır. Bu sayının yazar kadrosuna derginin ilk iki sayısındaki yazarlara ek olarak Halil Bedii²¹ de eklenmiştir. O dönemde müzik eğitimine Prag'da devam

¹⁹ *Musiki*, Nisan 1931.

²⁰ *Musiki*, Nisan 1931.

²¹ Müzikolog Halil Bedii Yönetken, 1899 yılında Bursa'da doğmuştur. Sırasıyla önce Bursa Sultanisi'ni daha sonra İstanbul Muallim Mektebi'ni bitirmiş aynı zamanda Bursa'da Mustafa Rahmi Osman'dan musiki dersleri almıştır. Daha sonra Bursa ve İstanbul'daki okullarda musikiyi öğretmenliği yapan Yönetken, 1928 yılında Prag Konservatuari'na

eden Bedii, “Alois Haba ve Çeyrek Ses Sistemi” adlı oldukça uzun bir yazı kaleme almıştır. Yazının başında kısaca Prag’ın Avrupa müzik tarihindeki önemine vurgu yapmıştır. Daha sonra kendisinin de müzik eğitimi sırasında ders aldığı müzik teorisi konusunda önemli çalışmalara imza atan Alois Haba ve kuramcısı olduğu 6/1 çeyrek ses sisteminden bahsetmiştir. Haba’nın biyografisine ve eserlerine de yer verilen yazıda Türk musikisinde de kullanılan çeyrek ses sistemi hakkında, “*Her şeyden evvel şunu haber verelim ki alaturka musikide kullanılan ufak fasılaların Haba’nın çeyrek sesiyle ve bu ses sisteminin şark musikisiyle alakası yoktur. Haba, ses sistemini şark için değil sırf Avrupa için yapmış ve her şeyden evvel bugünkü garp musikisini bir o kadar daha tevzi etmek istemiştir.*” ifadelerine yer vermiştir.²²

Aynı sayıda Mahmut Ragıp da “Musiki İşlerimiz” bölümünde “Profesyonel ve Amatör Musikişinaslar” başlığıyla ele aldığı yazıda, sık sık gündeme gelen müzisyen ihtiyacına değinerek esas meselenin eleman ihtiyacından ziyade mevcut müzisyenlerin yerli yerinde çalıştırılmaması olduğunu savunmuştur. Özellikle sinema sektörünün yevmiyeci musiki profesyonellerinin işlerini sıkıntıya soktuğunu ve müzisyenlerin mektep hocalığından ve özel derslerden yeterince para kazanamadığı vurgulanmıştır. Günün şartlarında müzisyenlerin sayısının artmasının istenilen sonucu vermeyeceğini ifade eden Mahmut Ragıp, profesyonel müzisyenleri ihtisasları doğrultusunda istihdam etmenin önemli olduğunu ayrıca bu konuda amatör müzisyenlere de büyük iş düştüğünü ayrıntılı bir biçimde açıklamıştır.²³

---

müzik eğitimi için gönderilmiştir. 1933’de eğitimini tamamlayarak yurda dönen Halil Bedii, Musiki Muallim Mektebi’nde ve Ankara Lisesi’nde görev yapmış, Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü Şube Müdürü olarak ve Gazi Eğitim Enstitüsü Musiki Şefi olarak görevine devam eden Yönetken, Ankara Devlet Konservatuarı’nda da müzik dersleri vermiştir. Öte yandan birçok operaya Türkçe libretto yazmış ve derleme çalışmaları için Anadolu’yu ve özellikle Çukurova Bölgesini dolaşmıştır. Müzik eğitimi üzerine “İlk mekteplerde Gınanın Usul-i Tedrisi”, “Diskotek Klavuzu”, “Okulda Müzik Öğretimi ve Öğretim Metodları” gibi pek çok kitap yazan Yönetken, 1968 yılında hayata gözlerini yummuştur. Yılmaz Öztuna, *Büyük Türk Musikisi Ansiklopedisi-II*, Ankara, 1990, s.500-501.

²² *Musiki*, Mayıs 1931.

²³ *Musiki*, Mayıs 1931.

Aynı sayıda Cevat Memduh'un bir önceki sayıda yayınladığı "98 Yaşında Bir Musiki Mecmuası" başlığındaki yazısının devamı, Mahmut Ragıp'ın Bulgaristan'ın müzik politikasını anlattığı makalesi, piyano ve keman için çalışma şekillerinin anlatıldığı bölümler ile askeri müziğin ele alındığı yazılar yer almıştır. Sayının son sayfası önceki sayılarda olduğu gibi Ahmet Muhtar'ın bir başka eserine ayrılmış ve "Bahar Geldi! (Yürüyüş Şarkısı)" adlı eserin nota ve sözleriyle son bulmuştur.²⁴

Resim 3. Ezgisi Franz Abt'a sözleri Ahmet Muhtar'a ait Bahar Geldi (Yürüyüş Şarkısı) adlı eser. Musiki, S.3, s.24

Derginin 4. sayısı Haziran 1931 tarihli olup kapağında ünlü besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın resmi yer almıştır. Sayının yazar kadrosu değişmemiş, yazılan makaleler arasında da ses musikisinde neden geri olduğumuz ve okullarda musikin nasıl okutulacağı gibi konular tartışılırken "Prag Muallimler Korosu", "Yunanistan Musiki Hareketleri", "İzmir'in Musiki İstikbalı" ve "Şark Musiki Cemiyeti Orkestrası" başlıklarıyla aktüel konular da işlenmiştir. Derginin bu sayısında *Hız* adında yeni çıkan edebiyat gazetesi de tanıtılmış ve konuyla ilgili olarak; "Tanınmış ilim ve edebiyat müntesipleri tarafından Ankara'da neşredilen bir mecmua şimdiye kadar Türkiye'de neşrolunan

²⁴ Musiki, Mayıs 1931.

mecmuaların hiçbirine benzemeyen, orijinal bir gazetedir. Yazılarındaki tenevvü ve şeklindeki sadeliği itibariyle bugün yaşamakta olan bilim ve sanat gazeteleri arasında pek güzide bir yer tutan bu mecmuayı okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz” ifadelerine yer verilmiştir.²⁵

Sayının baş makalesi yine Mahmut Ragıp tarafından kaleme alınmış ve ses müziğinde geri kalmamızın sebepleri dört maddede açıklanmıştır. Buna göre yabancı dil konusunda eksiklerimizin olması, yabancı ses eserlerinin Türkçe çevirilerinin olmaması, kulağımızın Türkçe eserlere alışmış olması ve tesettür sebebiyle Türk kadınlarının erkeklerle bir arada çalışmaması bu konudaki eksikliklerimiz olarak vurgulanmıştır. Sorunun çözümü içinse Cumhuriyet Halk Fırkası'nın (CHF) programında²⁶ bulunan “Güzel sanatlardan bilhassa musikinin siyasetini ve tespiti ve tatbik etmek” maddesinin de verdiği cesaret ve özgüvenle konservatuvarlarımızdaki ses eğitimini takviye ve bu konudaki yapılan çalışmaları teşvik ederek ayrıca ses müziğiyle ilgili yabancı eserlerin tercümelerinin yapılarak bu sorunun aşılacağına altı çizilmiştir.²⁷

Sayının ilgi çekici bir diğer makalesi de Halil Bedii tarafından yazılan “Prag Muallimler Korosu” başlıklıdır. Halil Bedii, Çekoslovakya’da pek çok koronun bulunduğunu ve bunun milli terbiyede önemli olduğunu belirttikten sonra 1909 yılında kurulan ve yalnızca erkek üyelerden oluşan Prag Muallimler Korosu’nun (Pěvecké Sdružení Pražských Učitelek/PSPU) üyelerini, yapısını ve şefini tanıtarak, Avrupa çapında verdiği konserlerden övgüyle söz etmiştir.²⁸

Öte yandan aynı sayının dikkate değer diğer bir yazısı ise Mahmut Ragıp tarafından “İzmir’in Musiki İstikbali” başlığıyla yayınlanmıştır. İzmir’in müzik ortamının ve İzmir’de yaşayan ünlü bestecilerin ele alındığı makalede özellikle Piyanist Tefik Bey’den ve İzmir’in yetiştirdiği

²⁵ *Musiki*, Haziran 1931.

²⁶ Bu program CHF’nin 10 Mayıs 1931 tarihinde toplanan III. Büyük Kongresi’nde kabul edilmiş, programın Beşinci Bölümünde yer alan Milli Talim ve Terbiye başlığı altındaki 3. Madde de güzel sanatlar ile ilgili; “Güzel sanatlara bilhassa musikiye, inkılabımızın yüksek tecellisi ile mütenasip bir surette ehemmiyet vereceğiz.” ifadesi yer almıştır. C.H.F. Nizamnamesi ve Programı, Ankara, 1931, s.36.

²⁷ *Musiki*, Haziran 1931.

²⁸ *Musiki*, Haziran 1931.

eğitimci ve besteci İsmail Zühtü Bey'den²⁹ bahsetmiştir. Yurt içi müzik haberleri bölümünde ise Opera Cemiyeti ve Şark Musiki Cemiyeti konu edilmiştir. 1930 yılında oluşum aşamasında olan ve 13 Nisan 1931 tarihinde İstanbul'da resmi olarak kurulduğu ifade edilen Opera Cemiyeti'nin Sofya Operası'ndan örnek alarak oluşturduğu programın ilk yıla ait maddeleri;

“1.Ciddi bir koro heyeti teşkil etmek,

2.Solistleri, duo ve kuartetleri hazırlamak,

3.Etütleri, muayyen operaların İtalyanca ve Türkçe tercümeleri üzerinde ayrı ayrı yapmak,

4.Haftalık etütleri piyano ve umumi provaları orkestra refakatinde yapmak” şeklinde belirtilmiştir. İlk eser olarak Verdi'nin Rigolettosu'nun seslendirileceği ve koro şefi ile solistlerin eğitimcilerinin ayrı oldukları vurgulanmış, cemiyetin halktan ve basından yardım ve teşvik beklediği de ifade edilmiştir. İstanbul'da müzik alanında faaliyet gösteren diğer bir topluluk olan Şark Musiki Cemiyeti³⁰ ile ilgili de bünyesinde yeni senfonik bir orkestra kurduğu, orkestra üyeleri arasında ünlü çellist Kadles gibi isimlerin yer aldığı, son verdikleri konserin oldukça başarılı geçtiği, orkestranın şefi Eşref Bey'in çalışmalarında gösterdiği ciddiyetin önemli olduğu ve son olarak yeni kurulmuş olan Opera Cemiyeti ile birleşme çabasına giriştiği ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştır. Sayının son bölümünde ise önceki sayılarda olduğu gibi Ahmet Muhtar'a ait “Yeşil Kurbağalar” adlı eserin notası ve sözleri yer almıştır.³¹

²⁹ İsmail Zühtü Bey ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. Esra Çetin, “Millî Mücadele Yıllarında Garp Cephesinde Bir Musiki Muallimi: İsmail Zühtü Bey (Kuşçuoğlu)”, *Zaferin 100. Yıl Dönümünde Millî Mücadele'ye Yeni Bakışlar*, Ed. Tekin İdem, Canan Sarıyar Sezan, Ankara, 2022, ss.551-568.

³⁰ Şark Musiki Cemiyeti hakkında bkz. BOA. DH. HMŞ. 4/4.

³¹ *Musiki*, Haziran 1931.

Resim 4. Ezgisi Paul Schlosser'e sözleri Ahmet Muhtar'a ait Yeşil Kurbağalar adlı eser. *Musiki*, S.4, s.24

Musiki dergisi, daha sonraki Temmuz ve Ağustos aylarında herhengi bir neden belirtmeksizin sayı çıkarmamış dolayısıyla 5. sayısı 15 Eylül 1931 tarihinde yayınlanmıştır. Bu sayının kapak resminde ünlü besteci Ludwig van Beethoven yer alırken yazar kadrosuna Eugene Borrel eklenmiştir. Borrel, bu sayıya Türk müzikolojisini konu alan yazısıyla katılmış ve konuyla ilgili Türk müzikolojisinin sahasının çok geniş olduğunu bu sebeple öncelikle Türk müziğine önem verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Öte yandan Borrel'e göre Türkiye, Bizans'ın varisi konumundadır ve oldukça uzun bir geçmişe sahip olmuştur, bu nedenle müzikoloji konusunda da dini ve dindışı Bizans musikisinin bıraktığı izlerin, yüzyıllar boyunca yapılan karşılıklı müzikal alışverişin değerlendirilmesi gerekmektedir. Üzerinde durulması gereken diğer bir konu ise Türkler'den önce Anadolu coğrafyasında yaşamış olan diğer toplulukların musikilerini incelemektir. Borrel yazısında son olarak, Türk musikisinin nazari çerçevede ve eser bağlamında ele alınması gerektiğini ifade etmiş, değerlendirme yapılırken karşılaştırmalı müzikolojiden yararlanılmasının yerinde olacağını açıklamıştır. Ayrıca Borrel'e göre arkeoloji, etnoloji ve tarih gibi bilimlerin işin içine dahil edilmesi oldukça önemlidir. Yazıda son olarak Türk müzikolojisi ile ilgili

değerlendirmelerde garp ve şark arasındaki tarihsel ilişkilerinde her boyutuyla tekrar gözden geçirilmesinin önemi ve gereği vurgulanmıştır. Borrel'in yazısının sonunda *Musiki* dergisi yönetimi yazarın bu önerilerinin ancak kurulacak olan Türk Müzikoloji Cemiyeti ile mümkün olacağını ifade etmiş, bu fikrin en kısa zamanda fiiliyata geçirilmesi temennisinde bulunmuştur.³²

Aynı sayıda yer alan bir başka makale ise Halil Bedii tarafından yazılan ünlü keman üstadı Otakar Ševčík'in konu edildiği yazıdır. Yazıda bestecinin biyografisinden, eserlerinden ve müzik pedagojisi alanında yaptığı çalışmalardan bahsedilmiştir. Bu sayının bir diğer önemli yazısı da Mahmut Ragıp tarafından kaleme alınmış olan ve bir önceki sayıda kısaca bahsedilen İstanbul (Kadıköy) Şark Musiki Cemiyeti hakkındadır. Cemiyetin tarihçesi ile ilgili bilgi veren Mahmut Ragıp daha sonra 1929 yılında kurulan orkestrasına değinmiştir. 22 kişilik orkestra ilk konserini Süreyya Paşa Tiyatrosu'nda vermiş, 15 Mayıs 1931 tarihinde verdiği 7. konserden önce orkestra üye sayısı 57'ye çıkmıştır. Cemiyetin görevinin halka musikiyi sevdirmek olduğu belirtilen yazıda bu nedenle seçilen repertuarın klasik, romantik ve dramatik eserlerden oluştuğu da ayrıca belirtilmiştir. Orkestra üyelerine ve çaldıkları enstrümanlara da değinilen makaleye göre birinci kemanlarda Lütfi Bey, Bedri Bey, Cahit Bey ve Şehap Bey ile Matmazel Adrien ve Luiz, ikinci kemanlarda ise Lütfi Bey, İsmail Hakkı Bey ve İhsan Bey görev almış, viyolada Hancıyan Bey, viyolonsele Şeref, Kemal ve Kantoplu Beyler, kontrbasta Muhittin Bey, flütte Nuran Bey, klarnette Jan, trampada Zeki ve Vahram Beyler, tubada Ruhi Bey ve kornoda Edgar Bey eşlik etmiştir.³³ Sayının "İzmir'in Musiki İstikbali" başlıklı bir önceki sayıdan devam eden bölümünde ise genç kompozitör Adnan Bey'den³⁴ övgü dolu sözlerle bahsedilmiştir. Bu sayıdaki bir diğer bölüm olan yurt içi ve dışından müzik haberlerinde de Berlin'de bir şark musikisi cemiyeti açıldığı ve folklor ile ilgili çalışmalar yaptığı, Bulgar kaval sanatçısı Jorj Kehayof'un İstanbul'da çeşitli konserler verdiği, öte yandan İngiliz Dr. Henry George Farmer'ın eski şark ve garp musikisi ilişkileri hakkında önemli yayınlar yaptığı, Eugene

³² *Musiki*, 15 Eylül 1931.

³³ *Musiki*, 15 Eylül 1931.

³⁴ Ahmed Adnan Saygun'un İzmir yılları ile ilgili bkz. Serhan Yedig, "İzmir'e ve Çocukluk Anılarına Tutkuyla Bağlıydı", *Anılardaki Adnan Saygun*, İstanbul, 2012, s.15-18.; Sadun Tanju, *Adnan Saygun'larda Çay Sohbetleri*, İstanbul, 2012, s.11-21.

Borrel'in *Revue de Musicologie* adlı derginin son sayısındaki "Türkiye Musiki Neşriyatı" adlı eserini yayınladığı, Ankara'da yayınlanan *Hız* gazetesinde Cevat Memduh'un musiki yazıları yazdığı, Bartın'da yayınlanan *Bartın* gazetesinin gençlerin folklor ve tarih bilincini uyandıracak yazılar yayınladığı, Prof. Dr. Fuat Köprülüzade başkanlığındaki Türkiyat Enstitüsü tarafından "Türk Saz Şairleri" adlı eserin 6. cildinin basıldığı ve Cemil Sena Bey'in *Eстетik* adlı yeni kitabının çıktığı ifade edilmiştir.³⁵

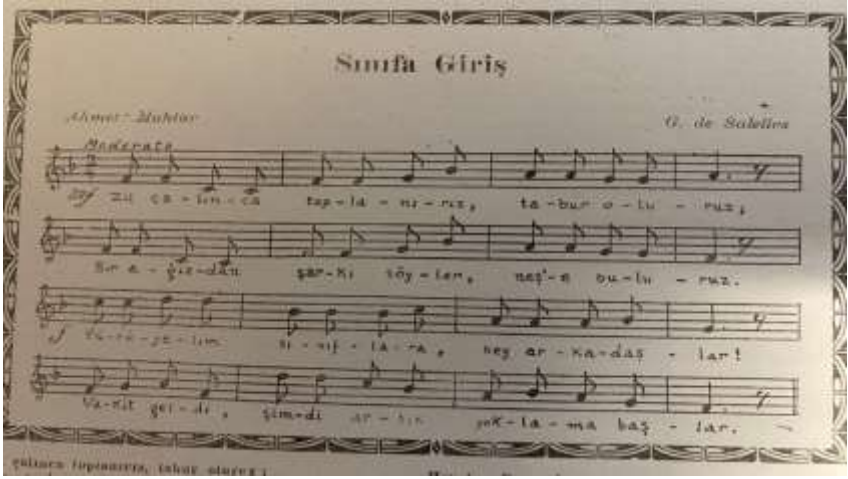
Öte yandan yakın zamanda Eskişehir'e gelen Fransız Askeri Heyetinin karşılama töreninde hazır bulunan Riyaset-i Cumhur Bandosu'nun vermiş olduğu konserden de memnuniyetle bahsedilmiş ve "*Memleketimizin yabancılara karşı yüzünü ağartan ve Türklerin sade kuvvet ve şecaat işlerinde değil, ruh inceliğinin miyarı olan sanat sahasında da mühim bir varlık gösterdiklerini ispat eden bu muvaffakiyet alakadar makamlarda iyi bir tesir yapmış ve ezcümle Milli Müdafaa Vekaleti bando muallimliğine gönderdiği bir tezkere ile beyanı takdirat ve memnuniyet etmiştir. Milli Müdafaa Vekâleti'nin sanata ve sanatkarlara karşı gösterdiği bu alaka ve hassasiyet şayanı şükrandır. Reis-i Cumhur Bandosu'nun liyakatli ve gayretli artistlerini hararetle tebrik ederiz.*" ifadesi kullanılmış ve "Göğsümüz Kabardı!" başlığıyla Riyaset-i Cumhur Bandosu'ndan övgüyle söz edilmiştir.³⁶ Ayrıca Sivas'ta toplanacak olan halk şairleri toplantısı da bu sayıda konu edilmiştir. Toplantıyla ilgili Sivas Halk Şairleri Derneği'nin o dönem genel sekreterliğini yapan Muzaffer Sarısözen³⁷ ile yapılan görüşmeye dayanarak derneğin kurulmasındaki temel amacın halk şairlerinin eserlerini toplamak olduğu belirtilmiştir. Toplanacak eserlerin hem musiki hem de edebî yönünün inceleneceği ve konuyla ilgili kurumların bu toplantıya temsilci gönderecekleri de vurgulanmıştır. Bütün bu haberlere ilaveten dergi yönetimi olarak Musiki Muallim Mektebi'nden 1931 yılında mezun olan yeni müzik öğretmenlerinin isimleri ve tayin oldukları yerler de sayının sonunda verilmiştir. Buna göre, Destine Hanım'ın İzmit Orta Mektebi'ne, Safa Turgut Bey'in Balıkesir Erkek

³⁵ *Musiki*, 15 Eylül 1931.

³⁶ *Musiki*, 15 Eylül 1931.

³⁷ Bu konuda ayrıca bkz. Armağan Coşkun Elçi, *Muzaffer Sarısözen (Hayatı, Eserleri ve Çalışmaları)*, Ankara, 1997.; Alparslan Ayrıl, *Muzaffer Sarısözen*, Sivas, 1995.; Niyazi Yılmaz, *Türk Halk Müziğinin Kurucu Hocası Muzaffer Sarısözen*, Ankara, 1996.

Öğretmen Mektebi'ne, Hüsamettin Bey'in Yozgat Orta Mektebi'ne, Faik Bey'in Çanakkale Orta Mektebi'ne, Şevket Bey'in Eskişehir Lisesi'ne, Kadir Bey'in Malatya Orta Mektebi'ne, Şükrü Bey'in Çankırı Orta Mektebi'ne, İhsan Bey'in Tarsus Orta Mektebi'ne, Coşkun Bey'in Nevşehir Orta Mektebi'ne, Asım Bey'in Kütahya Orta Mektebi'ne ve son olarak Salih Zeki Bey'in Çorum Orta Mektebi'ne musiki muallimi olarak atandıkları bildirilmiştir. Sayının son bölümünde yine Ahmet Muhtar'a ait "Sınıfı Giriş" adlı eserin notası ve sözleri yer almıştır.³⁸

Resim 5. Ezgisi G. de Salelles sözleri Ahmet Muhtar'a ait Sınıfı Giriş adlı eser. Musiki, S.5, s.24

Musiki dergisinin 6. sayısı 15 Ekim 1931 tarihinde yayınlanmış ve bu sayının kapak resminde Avusturyalı ünlü besteci Franz Schubert yer almıştır. Sayının yazar kadrosuna önceki sayılarda yer alan yazarlar dışında Lütfi Vahit eklenmiştir. Bu sayı da yaklaşık on adet makale ile bir konferans metni yer almıştır. Baş makale "Koro Musikisi" başlığıyla Eugene Borrel imzalı kaleme alınmış ve koro sanatının tabii olduğu kaideler oldukça uzun bir biçimde açıklanmıştır. Borrel'e göre bir koronun olmazsa olmazı sanatıyla ilgili her şeyden haberdar ve musiki eğitiminde kompozisyon sahasında uzmanlaşmış olan şeftir. Koro şefi aynı zamanda ses tekniğini de bilmeli ve provalarda güler yüzlü ve yumuşak mizaçlı olmalıdır. Öte yandan koroda yer alan koristler de ses

³⁸ *Musiki*, 15 Eylül 1931.

gruplarına göre ayrılmalı ve bu sesler koro içerisinde dengeli bir biçimde dağıtılmalıdır. Yazının devamında daha teknik detaylara yer verilmiş koro çalışmaları sırasında yapılması gereken egzersizler ve provalarda dikkat edilecek hususlar ayrıntılı bir biçimde açıklanmıştır.³⁹ Aynı sayfada ünlü Türk musikisi nazariyatçısı Ladikli Mehmet Efendi'nin kısa hayat hikayesi de yer almış, yazmış olduğu Türk musiki nazariyatının ilk örneklerinden olan Zeynü'l Elhân ile er-Risâletü'l Fethiyye adlı eserler hakkında bilgi verilmiştir. 6. sayının "Musiki Folkloru" bölümünü Vahit Lülfi kaleme almış ve "Halk Musikisi" başlıklı yazısında Atatürk'ün musikiyle ilgili, "*Biz sanayi nefisesiz bir dini kabul edemeyiz*" sözünden yola çıkarak duygularını oldukça iddialı bir biçimde aktarmıştır. Lütfi yazısında; "*Din perdesi altında halkın vicdanına, zevkine ve hislerine hâkim olmak isteyenler, bir yandan musikimizin inkişafına mâni olmaya çalışırken, bir yandan da kendilerini halktan ayıran mağrur zümreler Bizanstan kalan bir nevi terennüm tarzına "Alaturka" ismini vermişler ve halkın öz hissiyatından doğan ve bağrından kopup gelen halis Türk nağmelerine "tufeyli sesler" demekten çekinmemişlerdi*" ifadelerini kullanarak gerçek Türk ezgilerinin mutasavvıf, Bektaşî, Kızılbaş, Sofu veya Sürek denilen topluluklarda bulunacağını belirtmiş ve bu topluluklara ait şiir örneklerini de vermiştir. Bu örnekler arasında;

"Göynüme gamile kasvet yürüdü, gözlerime yaşlar doldu neyleyim?

Yeryüzünü türlü çiçek bürüdü, benim çiçeğim soldu neyleyim?

Alnıma yazılmış yazılar gibi, derdim var yürekte sızılar gibi,

Anneden ayrılmış kuzular gibi, firkati bağrımı deldi neyleyim?

Gene selam geldi dostun elinden, gönül havalandı üçtü gülünden,

Havfım ayrılıktır, korkmam ölümden, Korktuğum başıma geldi neyleyim?

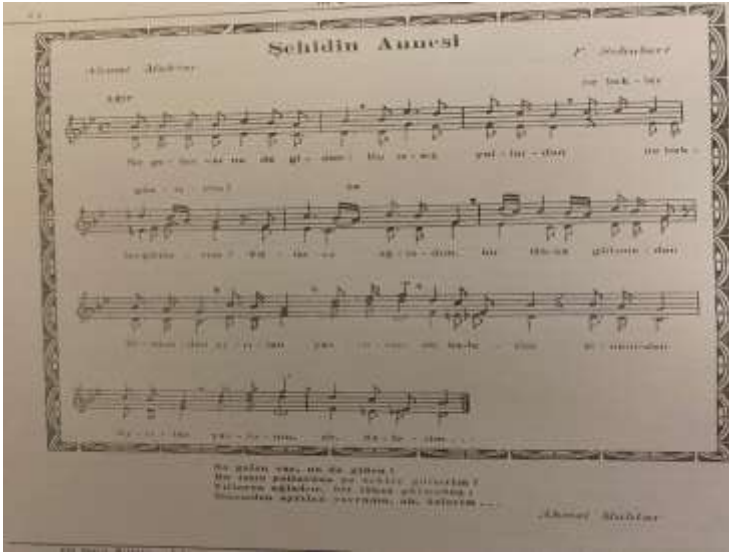
sözlerinden oluşan eser de yer almıştır.⁴⁰

Bu sayının ilgi çekici bir başka yazısı ise Rene Gris la Vallerie tarafından verilmiş konferans metninin Ahmet Muhtar tarafından yapılan çevirisidir. "Halk Şarkıları" adını taşıyan yazıda halk şarkısı

³⁹ Musiki, 15 Ekim 1931.

⁴⁰ Musiki, 15 Ekim 1931.

tabirinden ne anlaşılması gerektiği, halk şarkılarının nasıl tasnif edileceği, halk şarkılarının menşeleri, bu menşelerin mıntıkları, tarihleri ve muhiti ile bu şarkıların melodi ve sözleri gibi konular ele alınmıştır. Ayrıca konferans metninin yer aldığı sayfada; “*Halk şarkılarını devamlı ve ısrarlı bir gayretle toplamak suretiyle memleketimiz folkloruna büyük ve tarihi bir hizmet ifa eden İstanbul Konservatuvarı müdürü Yusuf Ziya Bey*” açıklamasıyla Yusuf Ziya Bey’in bir resmine de yer verilmiştir.⁴¹ Sayının ilerleyen sayfalarında askeri mızıkalarda orkestra ve çalgı eğitiminin nasıl verileceği ile musiki eğitiminin okullarda nasıl olması gerektiğine dair çeşitli açıklamalar da yer almıştır.⁴² Son bölümde ise Sivas Halk Şairleri Koruma Derneği’nin nizamnamesi ve yine sözleri Ahmet Muhtar’a ait “Şehidin Annesi” adlı eser notalarıyla verilmiştir.⁴³

Resim 6. Ezgisi F. Schubert’e sözleri Ahmet Muhtar’a ait Şehidin Annesi adlı eser. Musiki, S.6, s.24

⁴¹ Musiki, 15 Ekim 1931.

⁴² Musiki, 15 Ekim 1931.

⁴³ Musiki, 15 Ekim 1931.

Musiki dergisinin son sayısı olan 7. sayı 15 Kasım 1931 tarihinde yayınlanmış ve son sayının kapağında ise Alman besteci Robert Schumann'a yer verilmiştir. Yazar kadrosunda bir değişiklik olmamıştır. Baş makale "Milli Musiki Siyasetimiz: Mekteplerimizde Musiki Nasıl Olmalıdır" başlıklıdır ve Viyolonist Bedri Bey tarafından yazılmıştır. Bedri Bey, milli musikin oluşabilmesi için gerekli olan teşkilatın henüz oluşmadığını ve bu hedefe ulaşabilmek için öncelikli halka musiki faaliyetlerinin ve musiki zevkinin neden önemli olduğunu anlatacak çevrenin oluşması gerektiğini vurgulamıştır. Bu amaçla çalışacak musiki sanatçılarına da maddi ve manevi olarak destek olunması gerektiğinden de bahseden Bedri Bey, mektep musikisinin oldukça geri olmasından yakınmış orta eğitimde verilen musiki eğitiminin ilkokullarda da olması gerektiğinin altını çizmiştir. Musiki eğitiminin ilkokullarda verilebilmesi için ise solfej derslerini verebilecek ilkokul öğretmeni yetiştirilmesi gerektiğini ve bu konuda yöneticilere sorumluluk düştüğünü vurgulamıştır.⁴⁴ Bu makaleyi takiben Refik Ahmet Bey'in Cumhuriyet gazetesinin 22 Ekim 1931 tarihli sayısında⁴⁵ "Yunanistan'da Musiki" başlığı ile kaleme aldığı yazıdan küçük bir bölüme de yer verilmiştir. Gazetedeki habere göre Yunanistan'da resmi ve özel olarak 30'dan fazla konservatuvar bulunduğu, bu okulların yaklaşık 20.000 öğrencisinin mevcut olduğu, en az 600 eğitimcinin bu kurumlarda çalıştığı ve en büyük konservatuvarın Selanik'te açıldığı, müdürü M. Ekonomidis olan Atina Konservatuvarı'nın ise yeni binasının 1.3 milyon Türk Lirasına mal olacağı ayrıca ifade edilmiştir.⁴⁶ Aynı sayıda Yunan bestekarların tanıtıldığı bölüm Mahmut Ragıp tarafından yayınlanmıştır. Spiro Samara, Manolis Kalomiris, Lavranga, Varvoglis, Mitropulos, D. Levidis ve E. Riyadis, Yunan müziğinin önde gelen isimleri biyografileri ve eserleriyle birlikte incelenmiştir.⁴⁷ Son sayıda ilgi çekici bir diğer yazı ise adı belirtilmemiş olan Kadıköy Orta mektep Musiki Mualliminin "Memleketimizde Talebe Duygularını Zehirleyen Plaklar" başlığıyla yayınlanmış kısa açıklamasıdır. Burada adı geçen musiki muallimi her

---

⁴⁴ *Musiki*, 15 Kasım 1931.

⁴⁵ Bkz. "Yunanistan'da Musiki", Cumhuriyet, 22 Ekim 1931, s.3.

⁴⁶ *Musiki*, 15 Kasım 1931.

⁴⁷ *Musiki*, 15 Kasım 1931.

alanda medeni mutluga ulaşmak için geçmişin unutulması gerektiğini savunmuş, musiki konusunda da; *“...biz zannediyorduk ki müzik de milli diye başımızda taşıdığımız fes ve Arap harfleri gibi gün geçmeden maziye karışacak, ne mümkün: Görüyor ve işitiyoruz ki, sanatın ne demek olduğunu farkedemeyen bir kısım münevver aileler bile salonlarında güzel melodiler ihtiva edecek plakları bulunacağı yerde maalesef şark musikisi diye kıymeti seciyesinde hiçbir müzik sanatı olmayan saçma güftelerle dolu bazı plakları dinlemekten zevk alıyorlar. Kendilerinin dinlemelerini bertaraf edelim içlerinde yetişen ufacık yavruların müzik duygularını bozmuş oluyorlar yani biz muallimleri müşkül mevkide bırakmaya sebebiyet vermiş oluyorlar.”* ifadelerini kullanarak gramofon ve plakların çoğalması ile musiki zevkinin kalmamış olmasından yakınmıştır. Başka bir deyişle gramofon aracılığı ile dinlenen Türk musikisi eserlerinin gençlerin müzik zevkini bozduğunu ve Türk musikisi eserleri yerine garp musikisi örneklerinin dinlenmesi gerektiğini ifade etmiştir.⁴⁸ Diğer önemli bir yazı ise Ahmet Muhtar tarafından kaleme alınan Flütist Saffet Bey'in tanıtıldığı bölümdür. “Türk Musikiciliğinin Asil ve Şerefli Bir Siması” başlığıyla verilen yazıda Riyaset-i Cumhuriyet Senfoni Orkestrası Şefi Saffet Bey'in biyografisine yer verilmiş daha sonra musiki eğitimi ve orkestra alanında yaptığı çalışmalardan bahsedilmiştir. Yazının son bölümünde Saffet Bey'e atıfta bulunularak *“Türk musikisinin babası”* olarak addedilmiş ve Türkiye'ye hakiki musiki ilmini Saffet Bey'in getirmiş olduğu vurgulanmıştır.⁴⁹ Derginin diğer bölümlerinde musiki cemiyetleri, piyano ve keman eğitimi, askeri müziklere dair teknik bilgiler ve ünlü Avrupalı bestecilerin eser yazma süreçleri ile ilgili bilgiler yer almıştır. Son bölümde ise ünlü besteci Ludwig van Beethoven'ın müzik dışında farklı bir yönü ele alınmıştır. Beethoven'ın ahlaki yönünün anlatıldığı yazıda, bestecinin bilinmeyen bir nedenle sevdiği kadına kavuşamamasından dolayı tüm hayatını saf duygular içinde geçirdiği belirtilmiştir. Bestecinin hem bir erkek hem de bir sanatkar olarak ahlakı her şeyin üstünde tuttuğu, her türlü kirli sözden, hareketten ve özellikle eserden uzak durduğu ilginç bir örnekle anlatılmıştır. Bu örnek ise; *“Beethoven, Madam Bigot isminde bir kadına bir araba gezintisi teklif etmiş ve gezinti esnasında madamın küçük kızı da beraber bulunmuştu. Madamın kocası bu meseleyi biraz aykırı telakki etmiş, Beethoven'e*

⁴⁸ Musiki, 15 Kasım 1931.

⁴⁹ Musiki, 15 Kasım 1931.

soğuk bir mektup yazmıştı. Beethoven bu mektuba şöyle cevap vermiştir; “Çok saf ve çok masum hislerimin fena bir niyete atfedildiğini büyük bir teessürle görüyorum. Başkalarının eşleri hakkında dostluk ve arkadaşlık hissinden başka bir düşünce beslemem benim başlıca prensiplerimden biridir. Belki günün birinde benim mukadderatıma ortak olabilecek bir kadına kötü hislerle bakarak, kalbimi o kadın hakkında itimatsızlıkla doldurmak ve bu suretle hayatımı, saadetimi bizzat zehirlemek elimden gelmez.” şeklinde aktarılmış, yazının son bölümünde ise Beethoven’ın hayat amacının mükemmel insana ulaşmak arzusu olduğu özellikle vurgulanmıştır.⁵⁰

Bu son makale ile *Musiki* dergisinin 7. ve son sayısı tamamlanmış, yayın konusunda herhangi bir açıklama yapılmadan dergi bu sayıdan sonra yayınlanmamıştır.

Sonuç

1930’lu yılların kültür ortamında toplam 7 sayı çıkan *Musiki* dergisinin ilk sayısı Mart 1931 tarihinde son sayısı ise aynı yılın Kasım ayında yayınlanmıştır. Herhangi bir açıklama olmaksızın Temmuz ve Ağustos aylarında yayına ara veren derginin basımı ve satışı Ankara’da yapılmıştır. *Musiki*’nin yazı işlerini derginin sahibi de olan Ahmet Muhtar Ataman yürütmüştür. Hemen her sayısı 25 sayfa olan derginin aylık fiyatı 25 kuruş, yıllık abonelik bedeli ise 250 kuruştur. Her sayının son sayfası reklamlara ayrılan dergide özellikle müzik alanında yeni çıkan kitapların ve çeviri eserlerin tanıtımı yapılmıştır. *Musiki* dergisinin yazar kadrosunda ise Mahmut Ragıp Kösemihal, Cevat Memduh Altar ve Halil Bedii Yönetken gibi dönemin ünlü müzik adamları dışında Vincent d’Indy, L.E. Gratia, I. Philipp, Eugene Berthond ve Eugene Borrel gibi yabancı uzmanlar yer almıştır. Dergide genel olarak sanat eğitimi, müzik bilimi, çalgı ve müzik eğitimi, ünlü müzisyen ve bestecilerin ele alındığı konulara ek olarak yurt içi ve dışından çeşitli müzik haberlerine de yer verilmiştir. Derginin tanıtım yazısının yer aldığı ilk sayıda *Musiki* dergisinde Türk müziği ve Batı müziği ayrımının yapılmayacağı ve alaturka-alafranga çatışmasına girilmeyeceği belirtilmişse de tüm sayılarda kapak resminin Batı müziği bestecilerinden oluşması, çalgı eğitimi ile ilgili konuların piyano ve keman özelinde olması ve özellikle

⁵⁰ *Musiki*, 15 Kasım 1931.

müzik eğitimini içeren yazılarda Batı müziğinin referans gösterilmesi göz önüne alındığında *Musiki* dergisinin Batı müziğini destekler nitelikte bir yayın politikası takip etmiş olduğu ve derginin dönemin müzik politikaları doğrultusunda yayın yaptığı belirlenmiştir.

Kaynakça

Sürelî Yayınlar

Musiki (1 Mart 1931-15 Kasım 1931).

Cumhuriyet, 22 Ekim 1931.

Arşiv Kaynakları

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi (BOA), DH. HMŞ.4/4.

Resmî Yayınlar

C.H.F. Nizamnamesi ve Programı, Ankara 1931.

Kitap ve Makaleler

Akşin, Sina, *Kısa Türkiye Tarihi*, İstanbul 2016.

Ayral, Alparslan *Muzaffer Sarısözen*, Sivas 1995.

Balkılıç, Özgür, *Cumhuriyet Halk ve Müzik Türkiye’de Müzik Reformu 1922-1952*, Ankara 2009.

Çetin, Esra, “Millî Mücadele Yıllarında Garp Cephesinde Bir Musiki Muallimi: İsmail Zühtü Bey (Kuşçuoğlu)”, *Zaferin 100. Yıl Dönümünde Millî Mücadele’ye Yeni Bakışlar*, Ankara 2022.

Elçi, Armağan Coşkun, *Muzaffer Sarısözen (Hayatı, Eserleri ve Çalışmaları)*, Ankara 1997.

Emrence, Cem, *99 Günlük Muhalefet Serbest Cumhuriyet Fırkası*, İstanbul 2006.

Gökalp, Ziya, *Türkçülüğün Esasları*, İstanbul 2017.

İskit, Server R., *Türkiye’de Neşriyat Hareketleri Tarihine Bakış*, Ankara 2000.

Katoğlu, Murat, “Cumhuriyet Türkiye’de Eğitim, Kültür, Sanat”, *Türkiye Tarihi-IV Çağdaş Türkiye 1908-1980*, İstanbul 1997.

Koçak, Cemil, *Belgelerle İktidar ve Serbest Cumhuriyet Fırkası*, İstanbul 2006.

Komsuoğlu, Ayşegül, "Müzik Dünyasında Güzel Bir Dostluk Hikayesi: Mahmut Ragıp Gazimihal'den Ahmet Muhtar Ataman'a Notlar", *Darüelhan Mecmuası*, 13 (Bahar 2022), s.34-38.

Kuyucu, Michael, "Türkiye'de Müzik Basını Tarihi ve Hey Dergisi Örneği", *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi E-Dergisi*, 2/2 (Eylül 2013), s.24-51

Lüleci, Yalçın, *Tek Parti Döneminde İktidar ve Sanat*, İstanbul 2015.

Özkan, Güllü, *Türkiye'de Müzik Yayıncılığı ve Müzik Dergileri*, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2010.

Öztuna, Yılmaz, *Büyük Türk Musikisi Ansiklopedisi-II*, Ankara 1990.

Paçacı, Gönül, "Cumhuriyet'in Sesli Serüveni", *Cumhuriyet'in Sesleri*, İstanbul 1999.

Say, Ahmet, *Müzik Ansiklopedisi*, C.2, Ankara 1992.

Sözer, Vural, *Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi*, İstanbul 1964.

Tanju, Sadun, *Adnan Saygun'larda Çay Sohbetleri*, İstanbul 2012.

Yedig, Serhan, "İzmir'e ve Çocukluk Anılarına Tutkuyla Bağlıydı", *Anılardaki Adnan Saygun*, İstanbul 2012.

Yılmaz, Niyazi, *Türk Halk Müziğinin Kurucu Hocası Muzaffer Sarısözen*, Ankara 1996.

İnternet Kaynakları

<https://muzikotek.com.tr/tr/yayim/besteci/ahmet-muhtar-ataman-1>
(Erişim Tarihi: 19.06.2023)

<https://www.oktayaras.com/ahmet-muhtar-ataman/tr/28701> (Erişim Tarihi: 19.06.2023)

<http://www.turkishmusicportal.org/tr/makaleler/son-yuz-yilda-turk-musikisi-hareketleri> (Erişim Tarihi:19.06.2023)

<http://www.ferhundeerkin.com/yasam-oykusu.htm> (Erişim Tarihi:21.06.2023)

Extended Abstract

Westernization and modernization quests, whose intellectual foundations date back to the Tanzimat Period, were fully adopted with the Republic and were implemented by the founding staff, especially Mustafa Kemal Atatürk, within a certain program. In this direction in the period covering the first 15 years after the proclamation of the Republic, revolutions that regulate the constitutional, legal, economic, educational and most importantly cultural life of the society according to the new regime were put into practice. In other words, with the Republic, a new era has begun in which political, social, economic and cultural breakthroughs have been institutionalized and dominated the majority of the society over the course of a century. In this direction, the caliphate was abolished in 1924 and the new constitution was adopted. Especially after 1927, emphasis was placed on the cultural field, international numbers and the Latin alphabet were accepted in 1928, the National Schools were opened in 1929, the first multi-party-political life was tried with the Liberal Republican Party in 1930, history studies came to the fore in 1931. The Turkish History Research Society was established, the Community Centers and the Turkish Language Research Society were opened in 1932, and the university reform was carried out in 1933. Simultaneously with these reforms, and as a part of the cultural reform, changes were made in music policies, both intellectually and institutionally. In this context, the Music Council in Istanbul was abolished in 1923, the Muzika-i Humayun Orchestra under the direction of Osman Zeki Ungor was transferred from Istanbul to Ankara and became the Presidency Music Committee, and a composition competition was held for the National Anthem. School of Music Teachers was established in 1924, students started to be sent abroad for Western music education in 1924, compilation trips were organized to Anatolia in 1926, and Ankara State Conservatory was established in 1936. On the other hand, while structural studies for institutions were prioritized in music policies in the first years of the Republic, the number of publications published in Latin letters increased with the influence of language and history studies within the scope of the cultural mobilization that took the forefront from the early

1930s, and periodic music publishing with new letters gave its first examples. The first of these journals was *Musiki*, published by Ahmet Muhtar Ataman. The *Musiki* journal was published 7 issues between March 1, 1931 and November 15, 1931. In the journal art, music science, instrument and music education, famous musicians and composers and various music news from Turkey and abroad were included. Since it was the first music journal to be published with Latin letters in the broadcasting environment of the 1930s, had a great importance in understanding the cultural policies of the period in the broad sense and the music policies in the narrow sense. Ahmet Muhtar Ataman, who was also the owner of the journal, was the editor-in-chief of the *Musiki*, the first issue of which was published on March 1, 1931. The administrative office of the journal was located in the Ankara Teachers' Union building for the first 5 issues, and the last two issues were in the Köy Hocası Printing House. The annual subscription of the *Musiki* journal, whose price is 25 penny, was determined as 250 penny, and it was also stated that the application for subscription transactions should be made as "Postal Box: 190/Ankara". The first page after the cover of the journal, which has 25 pages in all issues, is divided under the title of "Articles in This Issue" as the content of the issue, and the last page is usually reserved for advertisements. Among these advertisements, newly released books in the field of music theory such as *Mulassal Music Theory* (Ahmet Muhtar), *Harmony* and *Counterpuan* (Cevat Memduh) sold in the State Printing House, and their authors were announced. In addition, it has been stated that Mr. Sadi, a music teacher at Kabatas High School, has recently published the books *Solfège in High School Classes* and Mr. Hulusi, a teacher at the Istanbul Conservatory, named *Music in Schools*. Among these advertisements, apart from the promotion of new music-related publications, Anatolia Educational Library was included. The work titled "The Spirit of the Master and the Matter of Raising Teachers" by Mr. Hakkı was also introduced. As mentioned before, the famous German composer Johann Sebastian Bach took part in the cover art of the first issue of *Musiki* journal, which has a total of 7 issues, and the writers are Mahmut Ragıp Kösemihal, Cevat Memduh, Vincent d'Indy, L.E. Names such as Gratia, Philipp I and Ahmet Muhtar served. Since it is the first issue of the journal, "Why Does Musiki Publishing?" on the first page. At the beginning of this

statement, the meaning attributed to music by the religion of Christianity and Protestantism was mentioned, and the effects of the revolutions in France and Russia on music were explained. Later, by bringing the subject to the Turkish Music Revolution, it was emphasized that the revolution was not very successful. Other articles in the first issue are "Bulgarian Opera", which is also handled by Kösemihal, "Violin and Evolvement" written by Cevat Memduh, L.E. Gratia's "Piano Education" and "Some Opinions on Piano Education" by Philipp I. The second issue of the *Musiki* journal was published in April 1931, and the writers of this issue include Mustafa Şekip, Mahmut Ragıp Kösemihal, Violonist Mr. Bedri, Cevat Memduh, Vincent d'Indy, Eugene Berthond, Ahmet Muhtar, L.E. Gratia, Philipp I. The lead article of this issue is the work titled "An Important Limb in Our Music Literature" published by Mustafa Şekip in the newspaper called *Yılmaz* dated March 23, 1931. In his article in which he expressed his ideas about the publication of the *Musiki* journal, Şekip spoke of the journal with laudatory words, and among the music journals called *Alem-i Musiki*, which was previously published in Bursa by Mehmet Baha for 15 issues, *Darüelhan Journal*, which was published in 7 issues by Darulelhan, and *Théâtre and Music* and *Temaşa*. He mentioned that these journals were short-lived because they did not embrace the real music intellectuals of the country, they did not have a fundamental principle and goal, and they had various arguments. The 3rd issue of the *Musiki* journal was published in May 1931, and the cover picture featured the famous Austrian composer Franz Joseph Haydn. In addition to the authors of the first two issues of the journal, Halil Bedii was added to the writer staff of this issue. Continuing his music education in Prague at that time, Bedii wrote a very long article called "Alois Haba and Quarter Sound System". At the beginning of the article, he briefly emphasized the importance of Prague in the history of European music, and then talked about Alois Haba, who made important studies on music theory, which he also took lessons during his music education, and the 6/1 quarter sound system, of which he was the theorist. The 4th issue of the journal is dated June 1931, and the cover picture includes the famous composer Wolfgang Amadeus Mozart. The writer staff of the issue has not changed, and among the articles written, topics such as why we are behind in sound music and how music will be taught in schools are

discussed, while the current topics are “Prague Teachers Choir”, “Musical Movements of Greece”, “Musical Future of İzmir” and “Orchestra of the Eastern Music Society”. topics are also covered. *Musiki* journal did not publish issues in the following July and August, so the 5th issue was published on September 15, 1931. While the famous composer Ludwig van Beethoven is featured on the cover art of this issue, Eugene Borrel has been added to the writer staff. Borrel participated in this issue with his article on Turkish musicology and stated that the field of Turkish musicology on the subject is very wide, therefore, Turkish music should be given importance first. The 6th issue of the *Musiki* was published on October 15, 1931, and the famous Austrian composer Franz Schubert was featured on the cover of this issue. Apart from the authors in the previous issues, Lutfi Vahit has been added to the writer staff of the issue, and there are about ten articles and a conference text in the issue. The main article was written by Eugene Borrel with the title "Choral Music" and the rules that the choral art is subject to are explained in a very long way. The 7th issue, the last issue of the *Musiki* journal, was published on November 15, 1931, and the German composer Robert Schumann was featured on the cover of the last issue. There was no change in the staff of writers, about fifteen articles were the subject. The lead article was handled by the violonist Mr. Bedri with the title “Our National Musical Politics: How Music Should Be in Our Schools”. He emphasized that the organization necessary for the formation of national music has not yet been formed and that in order to achieve this goal, first of all, it is necessary to create an environment that will tell the public about the necessity and benefits of musical activities and musical taste. Mentioning that musical artists who will work for this purpose should also be supported financially and morally, he complained that school music was quite backward and underlined that the music education given in secondary education should also be given in primary schools. He emphasized that in order for music education to be given in primary schools, primary school teachers who can teach solfeggio lessons should be trained and that administrators have a responsibility in this regard. With this last issue, the 7th and last issue of the *Musiki* journal was completed, and the journal was not published after this issue without any explanation about the publication.